

[Hagen Hagensen]

nisteren og den til enhver tid værende justitsminister må jeg mene, at der er tale om en retslig afgørelse, og at det derfor bør være en ret, der giver tilladelsen til, at man indbringer en sag, der normalt kun kan behandles i to instanser, for højesteret.

Jeg har – i modsætning til enkelte andre i dette ting – dyb respekt for højesteret, men uanset om højesteret måtte have udtalt sig om, at ordningen skal forblive, som den er nu, at det er justitsministeren, der meddeler tredjeinstansbevillinger, mener jeg alligevel, det vil være rigtigt at henvise denne meddelelse af tilladelse til en retslig afgørelse.

Jeg føler mig på god, fast grund, når jeg gør det. Retsplejeudvalget har foreslået dette, og en række retslærde har også været enige i betragtningen om, at man burde lade tredjeinstansbevillinger meddele ved en retslig afgørelse. Så kan man naturligvis spørge: er det så klogt at vælge, at det skal være højesteret, der skal gøre det? Her har jeg fulgt retsplejeudvalget. Man kan naturligt også tænke sig andre former. Det er der nogle af de retslærde der har nævnt, f. eks. at det blev et særligt nævn, der gjorde det, eller at det blev klageretten. Her skal jeg så tilføje, at i så fald må klageretten have en anden sammensætning og formentlig også et større antal medlemmer, end den har nu. Jeg håber på, at jeg, inden vi behandler lovforslaget til ende, kan få en klaring på, at det flyttes fra at være en forvaltningsakt over til at være en retslig afgørelse.

Dernæst vil jeg gerne sige en anden ting. Det er måske en lille ting, men for mig at se rører den ved retsbevidstheden her i landet. Hvis man skal kunne meddele dom ved at sætte et stempel på et anklageskrift eller en stævning, falder for mig at se noget af det, som ifølge retsbevidstheden er afgørende for, at der er afsagt en dom. Der er klasket et stempel på, og så er man dømt. Der kan stå mit navn i hjørnet på stævningen, for det er mig, der har udfærdiget den. Med et skævt sat stempel bagpå står der, at man er dømt. Jeg finder ikke, at det er overensstemmende med den retsbevidsthed, der er min, og navnlig hvor det drejer sig om straffesager, også de såkaldte politisager er det afgørende, at man virkelig føler, der er udfærdiget en dom. Det kan ikke ske på et sådant stykke papir. Det er for øvrigt en uskik, at der både i straffedomme og i anklageskrifter er anført

CPR-numre, som der ingen hjemmel er til at afkræve ifølge retsplejeloven. Jeg finder, at dette er noget væsentligt for den almindelige retsbevidsthed, og henstiller derfor, at man overvejer disse forhold endnu en gang og stemmer for de ændringsforslag, som bl. a. jeg har været med til at stille.

Må jeg om de øvrige ændringsforslag blot sige, at jeg har en tak til justitsministeren, der har bolig i samme by som jeg, fordi det stadig hedder retten på Frederiksberg og ikke som i lovforslaget oprindeligt anført retten i Frederiksberg. Det var der ingen der kunne finde ud af hvad var. Det er sådan en lille ting, der er blevet taget med, og jeg siger tak for det.

Må jeg over for det af kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag, som jeg godt forstår bunden i kristeligt folkepartis opfattelse af ægteskabet, sige, at det er praktisk hensigtsmæssigt, at man kan foretage forkyndelser og lade møde ved den, man lever sammen med. Kendsgerningen er jo dog den, at hvis jeg har en elev på 16 år ansat hos mig, kan hun møde i retten på mine vegne, og det er jo egentlig noget, der ligger meget, meget fjernere end den, som en person samlever med. Jeg kan derfor ikke støtte dette ændringsforslag.

Må jeg sige om de af VS stillede ændringsforslag, at der i dem er noget, som skal overvejes videre, det er ganske givet, og det vil vi være med til alle sammen. Men med den procedure, vi nu har været igennem med det foreliggende lovforslag, mener jeg at det ville være noget betænkeligt, om man nu gik ind i de tankegange, som er indeholdt i VS' ændringsforslag, og jeg må derfor sige, at vi må stemme imod disse.

Til slut skal jeg blot føje én ting mere til, og det er, at jeg beklager, at vi så sent har fået et svar fra justitsministeren i lovforslag nr. L 70, som er fremsat af det konservative folkeparti, om en særlig fængslingsfrist i visse voldstiltælde. Lovforslagets andet led har man været enig om at ville arbejde videre med, og der kunne beskikkes forsvarer også for den skadelidte, hvorimod der har været nogen tvivl om den særlige fængslingsfrist. Vi har fået et svar, der stort set kan siges at være tilfredsstillende. Der skal arbejdes videre med disse ting, men det havde været rart, om man kunne have fået det med i denne omgang, når retsplejeloven ændres.